

Srbi uvek uz Srbe

Humanitarnoj **organizaciji Srbi za Srbe** Berlin je postao važna destinacija, jer u njemu živi mnogo naših zemljaka koji se uvek u velikom broju okupe kada se priredi neka humanitarna akcija.

Posle nedavne prve donatorske večeri **HO Srbi za Srbe** u dijaspori, upravo u Berlinu, uz blagoslov protojereja stavrofora Dragana Sekulića, u porti hrama Vaskrsenja Hristovog na Tempelhofu, održano je humanitarno druženje Kotlić iz bloka. Uz dobro raspoloženje prikupljena su novčana sredstva koja će **HO Srbi za Srbe** proslediti porodicama kojima je pomoć najpotrebnija. Pored brojnih naših ljudi iz Berlina, pristigli su i zemljaci iz Frankfurta, Štutgarta, Vičence i Republike Srpske.

Milijana i Igor Vračević su ponovo organizovali akciju berlinskog ogranka **HO Srbi za Srbe**, koja je naišla na odličan odziv.

Mnogi su pomogli

– Već četiri godine volontiramo u **organizaciji Srbi za Srbe** i ovo nam je četvrta akcija koja je veoma uspeła. Baš smo se potrudili, Igor i Vladimir oko kotlića, Gorana i ja oko kolača i palačinki, a veliku podršku smo dobili od devojaka i drugih članova organizacije koji su došli iz Frankfurta, kao i Ines Janjić iz Republike Srpske. Mnogo žena iz Berlina je umesilo pite i kolače. Uz angažovanje tako velikog broja ljudi prikupili smo 1.955 evra za pomoć ugroženim porodicama – kaže Milijana koja dobro priča srpski iako je rođena u Nemačkoj.

Dodaje i da su njeni iz Doboja, a suprug Igor je iz Dervente.

Porodica Čotrić se u punom sastavu angažovala u humanitarnoj akciji.

– Veoma je dobar osećaj kada se pomogne drugim ljudima. To nas ispunjava, a vrlo je bitno da se okupljamo, jer nas je malo i treba da se povezujemo da bi naša zajednica opstala. Nadam se da će nas sledeći put biti i više – kaže Vladimir Čotrić, koji se bavi softverskim inženjerstvom, a od pre četiri godine ima i svoju kompaniju koja se bavi obrazovanjem.

Češće da se srećemo

Sa suprugom Goranom i sinom Momčilom u Berlinu je već sedam godina.

– Momčilo u julu puni osam godina, već dve godine učestvuje na bogoslužnjima, pomaže u oltaru, njemu se to jako dopada, a i nama je bitno da budemo uz naše ljude, i da Momčilo oseti duh pravoslavne zajednice i održava znanje srpskog jezika. Supruga i ja smo iz okoline Loznice, ali smo dugo živeli u Beogradu, odakle smo došli. Često odlazim u Srbiju zbog poslovnih obaveza, dok porodično odemo bar tri četiri puta godišnje – navodi Vladimir.

Supruga Gorana dodaje da su muškarci pripremali kotlić, a žene kolače, pite i palačinke.

<https://www.srpskadijaspora.info/srbi-uvek-uz-srbe...>

2 / 3

– Mnogo nas je obradovalo što su se naši ljudi okupili u ovolikom broju, akcija je izuzetno uspešna, nadamo se da ćemo ih češće održavati. Milijana i Igor Vračević su pokrenuli sve a mi smo se porodično priključili – kaže Gorana, farmaceutki koja radi u firmi koja se bavi kliničkim istraživanjima.

Povratak iz Štutgarta

Ceno Milojev aktivan je u **HO Srbi za Srbe** i u Štutgartu i u Berlinu, a najavljuje i svoj skori povratak u Berlin.

– Već osam godina sam angažovan u **organizaciji Srbi za Srbe**, došao sam iz Štutgarta, gde sam se 2019. preselio iz Berlina, a po svemu sudeći uskoro ću se vratiti da nastavim život u Berlinu. Radim u pošti, i kada završim još neke poslove u Štutgartu, početkom sledeće godine vraćam se u Berlin, gde ću nastaviti s istim poslom. Svake godine odlazim u zavičaj, u Bačku Topolu.

Iz jedne crkve u drugu

Studentkinja Anđela Despotović je svoju aktivnost u ovoj humanitarnoj organizaciji prenela je iz Bijeljine u Berlin:

– **Organizacija Srbi za Srbe** postoji i u Bijeljini, gde sam već bila aktivna i veoma sam se obradovala kad sam čula da i ovde mogu da se uključim u njen rad. Pomoć ljudi iz dijaspor je veoma bitna, i uz ovakva okupljanja uvek se prikupi konkretna pomoć koja je neophodna ugroženim ljudima. Ovde sam upoznala ostale ljude iz organizacije i ubuduće ću biti volonter. Pevam u horu "Sveti Stefan Dečanski" u našoj Crkvi Sveti Sava na Vedingu i odmah posle bogoslužjenja došla sam ovde u Crkvu Vaskrsenja Hristovog da učestvujem u akciji družim se sa prijateljima po ovom lepom vremenu – kaže Anđela za "Vesti".

Ona je u Mostaru studirala na američkom fakultetu i dobila stipendiju da dođe u Berlin gde je posle četiri godine diplomirala filozofiju i književnost.

– Mislim da ću se više baviti obrazovanjem ili integracijom u sociološkom smislu. Angažovana sam na programu istraživanja integracije učenika iz populacije doseljenika, gde nam je cilj da se utvrdi na koji način deci može da se olakša integracija. U pitanju su deca iz Turske i arapskih zemalja, što mi nije problem, jer već godinu dana učim i arapski jezik, ali ima i dece s naših prostora. Arapski sam najviše naučila od prijateljice u Berlinu, koja takođe peva u našem horu.

Lepo se družimo

Studentsku praksu u Berlinu Tamara Dolić iz Vićence koristi da upozna što više naših ljudi, a priliku da učestvuje u humanitarnoj akciji nije htela da propusti.

– Odmah po dolasku u Berlin raspitala sam se gde je naša crkva, da vidim gde se okuplja naš narod. Mnogo nam je lepo ovde uz druženje, a pogotovo kad se organizuju proslave uz veliki broj vernika, domaće specijalitete i muziku. Pravo mesto za nedeljni odmor i uživanje posle liturgije. Tek sam tri meseca u Berlinu, na praksi u jednoj firmi koja sarađuje sa Ministarstvom ekonomije i pomaže nemačkim firmama da osvoje tržišta u inostranstvu, u raznim oblastima – priča nama Tamara.

Dodaje da je odrasla u Vićenci, u Italiji.

– Tata je iz Teslića, a mama iz Srpcu i u Italiju smo došli kada sam ja imala dve godine. Sada sam na petoj godini studija u Veroni. Studiram strane jezike neophodne za međunarodnu trgovinsku komunikaciju. Još jedan mesec sam ovde na praksi i onda se vraćam u Italiju, koja mi već nedostaje, pa se radujem povratku. Inače, i Berlin mi se dopada kao veliki grad sa mnogo zelenila i dobro organizovanim gradskim prevozom, ali ima i puno beskućnika i čudnih ljudi, pa treba malo vremena da se čovek na sve navikne. U Vićenci ima dosta naših ljudi, imamo svoju crkvu, a sada se gradi i novi parohijski centar, a ima i više kulturno-umetničkih društava, gde sam i ja igrala folklor.

Odlična akcija

Neposredno po završetku srednje škole Nikola Šujica je iz Beograda došao da radi u Berlin i odmah se priključio **organizaciji Srbi za Srbe**.

– U organizaciji sam aktivan već pet godina, skoro od samog dolaska. Do sada smo imali razne aktivnosti, Palačinke iz bloka, humanitarne skupove, sada Kotlić iz bloka. Uglavnom je jako lepo kad se sastanemo, upoznaju se novi ljudi, koji su tek došli u Berlin, a ponovo se sretnu stari prijatelji. Današnja akcija je odlično prošla, kada je gulaš u pitanju, sve se prodalo, a i odziv je bio veliki – zadovoljan je Nikola.

On je šestu godinu u Berlinu i radi kao medicinski tehničar.

– Uz posao, uporedo se usavršavam u struci, a nije isključeno da se u budućnosti osamostalim i pokrenem svoju firmu. Vikendom obično moram da radim, ali dođem ovde na bogoslužjenja kad god mogu. Kada su akcije **HO Srbi za Srbe**, uvek se odazovem. Uglavnom se družim sa našim ljudima i poznajem ih mnogo.

Konačno sa zemljacima

Iz retko naseljene pokrajine Brandenburg koja okružuje Berlin i istoimenog grada došao je farmaceut Ratko Đukanović.

– Živim u mestu Brandenburg na Hafelu gde ne srećem često naše ljude, pa je ovo izuzetna prilika, pre svega, da kroz humanitarnu akciju pomognemo zemljacima, ali i da se družim sa njima. Drago mi je što sam došao, da dopirinesem ovoj humanitarnoj akciji, da upoznam nove ljude i da širim kontakte među našom zajednicom jer retko uspevam da prisustvujem kada se nešto organizuje. Nije baš lako često doći do Berlina iz mesta koje je jako mirno i idilično, nešto kao Pančevo, gde sam inače živeo, u odnosu na Beograd. Ovde sam već pet godina, radim u apoteci u Potsdamu, tako da sam stalno na relaciji, Brandenburg na Hafelu – Potsdam – Berlin.

Lepo je među svojim

Ogranak **organizacije Srbi za Srbe** iz Doboja, takođe je imao svog predstavnika. Ines Janjić je u Berlinu, u poseti kod tetke, i oduševljena je brojem ljudi koji se okupio u porti.

– Ja sam inače volonter u **organizaciji Srbi za Srbe** u Doboju i volim ovakve događaje. Zajedno možemo da pokažemo humanost i pomognemo drugim ljudima koji nemaju dovoljno sredstava za život. U Doboju radim u kol-centru za jednu nemačku firmu, prevodim tekstove i pišem mejlove, a nemački sam naučila samo gledajući televiziju, pre svega dečji program na nemačkim kanalima, već od svoje druge-treće godine. Od Berlina sam već mnogo videla, ali ovde je najbolje, okupili smo se oko jednog humanog cilja, a uz to se i lepo družimo.

Udruženi možemo mnogo

Suzana Zoranović ovu akciju vidi kao odličnu mogućnost da se pomogne drugim ljudima, ali i priliku da se ponovo sretne sa brojnim prijateljima na jednom mestu:

– Uvek se odazovemo kada je humanitarna **organizacija Srbi za Srbe** u pitanju. Kad se svi udružimo, i naša mala pomoć može nekima mnogo da znači, i da im učini život lakšim i lepšim. Suprug i ja smo došli iz Teslića pre sedam godina. Ja sam medicinska sestra, školovala sam se u Tesliću i Doboju, i ovde smo dobili posao. U kontaktu smo sa mnogim našim ljudima, a u mojoj struci ih pogotovo ima puno. Presrećni smo kada vidimo da se okupi ovoliko naših ljudi da se pomogne drugima. Zadovoljni smo radnim i životnim uslovima u Berlinu, ali u zavičaj ipak odlazimo često, svaka dva meseca.